

MIESTNA AKČNÁ SKUPINA BECKOV - ČACHTICE - TEMATÍN SA PREDSTAVUJE

Úvod	2
Webová stránka MAS BCT	2
Štručná história MAS	3-4
Členovia MAS BCT	4-5
Členské obce MAS BCT	5-19
Hrady v MAS BCT	20-23
Najvýznamnejšie osobnosti MAS	24-29
Riešené projekty MAS BCT	29-30

1. Úvod

Miestna akčná skupina MAS Beckov – Čachtice – Tematín (skratka MAS BCT), verejno- súkromné partnerstvo, vznikla ako občianske združenie v zmysle zákona 83/1990 Zb. registráciou na Ministerstve vnútra SR dňa 31.10.2007 pod spisovým číslom VVS/1-900/90-30914. Jej cieľom je rozvíjať a skvalitňovať život na vidieku a diverzifikácia ekonomických aktivít vidieka na území, ktoré tvorí vzájomne susediaci kataster členských 25 obcí. Názov MAS bol vybraný na základe 3 dominantných pamiatok nachádzajúcich sa v regióne – hradov Beckov, Čachtice a Tematín.

Tento spravodaj je pilotným elektronickým sprievodcom združenia, ktorý stručne predstavuje MAS BCT, jeho členské obce, dominantné pamiatky – hrady Beckov, Čachtice, Tematín a k nim pridružený Park miniatúr v obci Podolie. V kocke predstavuje výber najvýznamnejších osobností, ktoré sa narodili a pôsobili v území MAS, ako aj realizované projekty MAS.

Tento spravodaj vznikol vďaka finančnej podpore Trenčianskeho samosprávneho kraja na rozvoj vidieka na území TSK.

Zimná príroda v MAS BCT

Rozhľadna Panská Javorina

2. Webová stránka MAS BCT

Vďaka spomínanej podpore Trenčianskeho samosprávneho kraja bola vytvorená aj nová webová stránka MAS BCT. Na tejto stránke sa dajú nájsť základné údaje o vzniku a činnosti MAS, členoch MAS, sú tu umiestnené základné dokumenty, popísané členské obce MAS, zoznam členov MAS, história hradov v MAS, riešené projekty MAS ako aj aktuálne informácie o dianí v MAS BCT.

www.masbct.sk

3. Stručná história MAS

VSP MAS Beckov - Čachtice - Tematín leží na území okresu Nové Mesto nad Váhom. Tvorí ho súvisle prepojené územie katastrov 25 obcí. Celkovo má VSP 52 členov, z toho 25 obcí, 27 fyzických a právnických osôb. Podiel verejného sektora je 48,08%, podiel súkromného sektora je 51,92%. VSP má 25 698 obyvateľov, rozlohu 36 311 ha.

Jednotlivé mikroregióny realizovali samostatne svoje projekty, ostatná spolupráca bola príležitostná. V minulosti všetky spolupracovali v rámci

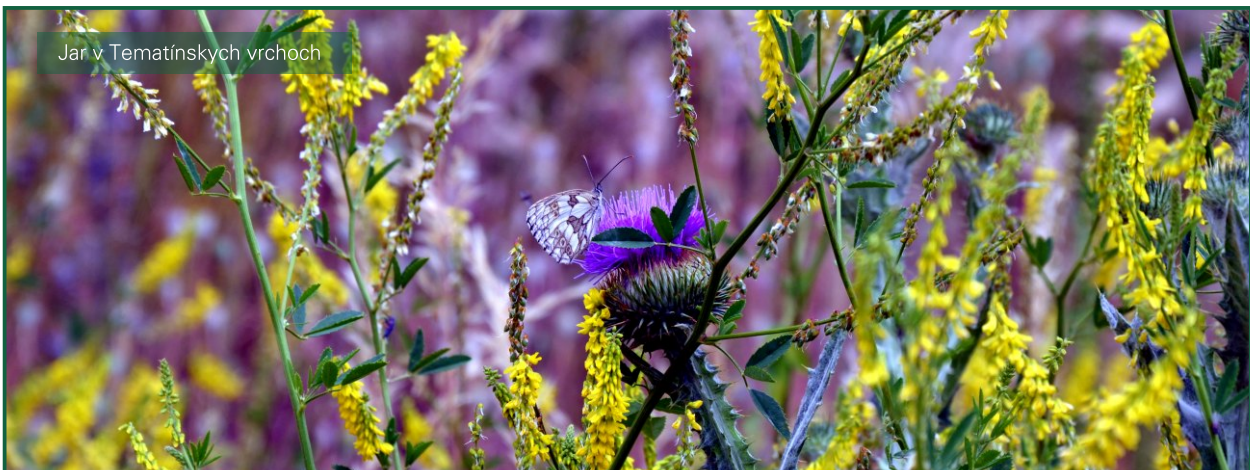
nadregionálnych vidieckych projektov - tvorba siete cyklotrás na Považí, Matúšovo kráľovstvo a dnes projekt Hradná cesta.

Mikroregión Dubová bol v roku 2006 účastníkom programu na spracovanie prípravnej stratégie MAS z predstupovej pomoci Sapard (11 Mikroregiónov na Slovensku).

Tvorba novej MAS sa začala v marci 2007, kedy na stretnutí 19.3. deklarovali zástupcovia Mikroregiónov Dubová, Rudnaya a Beckov - Zelená voda - Bezovec vytvoriť spoločnú MAS.

Neskôr sa do aktivít zapojil i Mikroregión Bošáčka. Nasledovali ďalšie stretnutia. Na týchto sa dohodla vzájomná spolupráca, spoločné záujmy, strategické kroky a ciele.

K nim patrí predovšetkým diverzifikácia vidieka, rozvoj vidieckeho cestovného ruchu a agroturistiky, ochrana kultúrneho dedičstva na vidieku, podpora šetrnej turistiky, ochrana prírody, podpora poľnohospodárstva a podnikania vo vidieckom priestore, ako aj tvorba spoločných produktov, podujatí a spoločná prezentácia.

Ustanovujúca členská schôdza združenia sa uskutočnila 8.10.2007. Na tomto zhromaždení sa vytvorilo VSP - občianske združenie MAS podľa zákona č. 83/90 Zb. pod názvom Beckov - Čachtice - Tematín. Názov odzrkadľuje trojhradie - hlavné magnety našej MAS. Boli prijaté stanovky a zvolené orgány.

Predsedičkou združenia sa stala Anna Ištoková - starostka obce Čachtice a podpredsedom Ing. Pavol Pristaš - starosta obce Nová Ves. Obaja sú zároveň štatutármi organizácie. Vo výbore sú ďalej okrem spomínaných 2 starostov Dušan Kochan - starosta obce

Bošáca, Ján Miklovič - starosta obce Považany a Dr. Juraj Hlatký - zástupca Matúšovho kráľovstva.

Bola zvolená i revízna komisia v zložení: Martin Lednický - starosta obce Pobedim, Karol Pavlovič - starosta obce Beckov a Mgr. Ľubomír Tinka - starosta obce Trenčianske Bohuslavice. Za predsedu Revíznej komisie bol zvolený Martin Lednický. Programovým manažérom MAS je RNDr. Juraj Hlatký CSc., sekretárom MAS je Ing. Mária Zuzaniaková. Sídlo združenia je na obecnom úrade v Čachticiach. Na mimoriadnom z a s a d n u t í M A S B C T

v Považanoch dňa 23.9.2014 bol schválený presun kancelárie MAS do priestorov v Parku miniatúr v Podolí (916 22 Podolie, Hlavná 864, tel. 7437505).

V roku 2009 MAS spracovala a prijala „Integrovanú stratégiu rozvoja územia MAS BCT“.

MAS BCT nadviazala spoluprácu s MAS Bojkovsko v Českej republike, ktorá hranične susedí s jej územím, a MASD Kráľovská stezka o.p.s. v Českej republike. Spolupráca bola nadviazaná a podpísaná zmluva o predbežnej spolupráci aj s MAS Horný Liptov.

3. Stručná história MAS

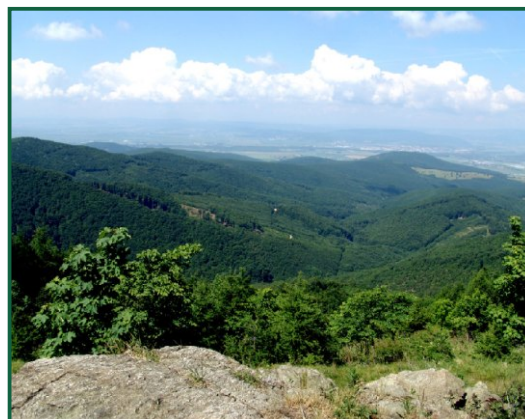
Počas svojej činnosti MAS realizovala 4 projekty, ktoré sú podrobne popísané v kapitole 8. Pri zasadnutiach a valnom zhromaždení MAS sa odsúhlasili členské prostriedky MAS. V tomto roku je to 2,20 Sk na obyvateľa, pre rok 2008 bolo navrhnutých 12 Sk na obyvateľa. Tým by sa mali vytvoriť dostatočné zdroje pre fungovanie MAS a spracovanie stratégie konkurencieschopnej nielen v rámci VÚC Trenčín, ale i celej SR.

Sídlo MAS BCT:
MAS Beckov Čachtice Tematín
Obecný úrad Čachtice
Malinovského 769
916 21 Čachtice

Kancelária MAS BCT - kontakty:
Kancelária MAS Beckov Čachtice Tematín
Park miniatúr Podolie
Hlavná 864
916 22 Podolie

Tel.: 032/7437505

e-mail: office@matusovo-kralovstvo.sk
kontaktná osoba: Ing. Mária Zuzaniaková, 0911748255

4. Členovia MAS BCT

V závere roka 2014 mala MAS BCT 52 členov. Z toho 25 obcí, 27 fyzických a právnických osôb. Podiel verejného sektora bol 48,08%, podiel súkromného sektora bol 51,92%. VSP MAS BCT má 25 698 obyvateľov, rozlohu 36 311 ha. Podrobné údaje o členoch MAS BCT, adresy, kontakty a telefónne čísla nájdete na www.masbct.sk

Členmi združenia k záveru roka boli:

Obec Beckov	Obec Kálnica	Obec Pobedim
Obec Bošáca	Obec Kočovce	Obec Podolie
Obec Brunovce	Obec Lúka	Obec Potvorice
Obec Čachtice	Obec Modrová	Obec Považany
Obec Častkovce	Obec Modrovka	Obec Stará Lehota
Obec Haluzice	Obec Nová Bošáca	Obec Trenčianske Bohuslavice
Obec Hôrka nad Váhom	Obec Nová Lehota	Obec Zemianske Podhradie
Obec Horná Streda	Obec Nová Ves nad Váhom	
Obec Hrádok	Obec Očkov	

Súkromný sektor (podnikatelia, združenia, fyzické osoby):

Daniel Makara, Častkovce
 Martin Jedlička, Agronad, Hôrka nad Váhom
 Tomáš Filip TOMBA, Hrádok
 PD ČACHTICE, Čachtice
 Juraj Bubeník Miniskanzen Beckov

Peter Ondrejovič – FRAM Anakonda Tour, Beckov
 Penzión Žákovic, Trenčianske Bohuslavice
 Rybársky spolok ZÁSTODOLIE, Pobedim
 OZ Divadelný súbor DIVOCH, Horná Streda
 Divadlo DINO, Horná Streda

Súkromný sektor (podnikatelia, združenia, fyzické osoby):

Združenie obcí Mikroregión Beckov – Zelená
Voda – Bezovec, Nová Ves nad Váhom
Združenie obcí - Mikroregión Bošáčka, Bošáca
Regionálne združenie obcí – Dubová, Čachtice
Mikroregión Rudnay, Považany
Slovenský cykloklub Podolie, Podolie
Júlia Masárová Unitech Slovakia, Brunovce
Ľuboš Krajčík, Podolie
Michal Hlatký, Podolie

Matúšovo kráľovstvo spol. s r.o., Podolie
OZ Spolok Čachtického ringu, Čachtice
Kamil Belák, Čachtice
SKI Centrum Kálnica, s.r.o., Kálnica
OZ Očkov, Očkov
Združenie na záchranu hradu Tematín, Modrovka
Anna Hlatká, Podolie
Peter Čechvala, Podolie
Ivona Bubeníková, Beckov

5. Členské obce MAS BCT

Členmi MAS BCT je 25 obcí, ktoré sú vzájomne prepojené katastrami. Vzhľadom na kritériá programu Leader, bohužiaľ Nové Mesto nad Váhom (ako mesto z hľadiska počtu obyvateľov) nemôže byť našim členom.

VSP MAS Beckov - Čachtice - Tematín leží na území okresu Nové Mesto nad Váhom. Tvorí ho súvisle prepojené územie katastrov 25 obcí. Tieto obce sú členmi 4 regionálnych združení - Dubová (Čachtice, Častkovce, Podolie, Očkov, Pobedim), Beckov -

Zelená voda - Bezovec (Beckov, Kálnica, Kočovce, Nová Ves, Hôrka nad Váhom, Lúka nad Váhom, Hrádok, Modrovka, Modrová, Stará Lehota, Nová Lehota), Rudnay (Považany, Potvorice, Brunovce, Horná Streda) a Bošáčka (Trenčianske Bohuslavice, Haluzice, Bošáca, Zemianske Podhradie, Nová Bošáca).

V nasledujúcich riadkoch stručne predstavíme textom i obrázkami každú členskú obec.

BECKOV

www.obec-beckov.sk

Obec Beckov (190 m n.m.) leží v doline rieky Váh v západnej päte Považského Inovca, 8 km severovýchodne od Nového Mesta nad Váhom. V histórii dejín zohrával od nepamäti dôležitú úlohu. Už za čias Veľkej Moravy tu stála pevnosť a začiatkom 13.storočia hrad s podhradím a kostolom. Podľa listiny Belu IV. sa stal Beckov v roku 1258 kráľovským mestom. Dnes má obec 1343 obyvateľov a jeho hospodársky aj sociálny rozvoj je podmienený rozvojom prirodzeného historicky vytvoreného regiónu.

Najväčším turistickým lákadlom je *NKP Beckovský hrad* so svojim Muzeálnym nádvorím. Je otvorený sezónne, v priebehu roka na ňom býva množstvo podujatí.

Kontakt: www.hrad-beckov.sk

Ďalšie historické pamiatky obce:

Beckovské múzeum – pamiatkový objekt, ktorý je súčasťou Trenčianskeho múzea, sa nachádza v Kúrii Ambrovec pochádzajúcej zo 17. Storočia. Múzeum má novú krásnu expozíciu, na nádvorí má zbierku starých kočov.

Kontakt: www.muzeumtn.sk

Miniskanzen – súkromné múzeum situované nad hradom, je venované Beckovskému hradu a histórii obce Beckov. Je v ňom aj drak a maketa mestečka Beckov.

Rímskokatolícky kostol sv. Jozefa Pestúna a kláštor františkánov – pamiatkové objekty z roku 1690-1692, kostol otvorený na požiadanie.

Rímskokatolícky kostol sv. Štefana kráľa – pamiatkový objekt, gotický kostol sa spomína v roku 1424, prístupný počas bohoslužieb.

Kostol evanjelickej cirkvi a.v. – klasicistický kostol bol postavený ako tolerančný v rokoch 1791-1792, prístupný počas bohoslužieb.

Kaplnka sv. Jána Nepomuckého – prístenná kaplnka neskorobaroková z 2. pol. 18. storočia so sochou sv. Jána Nepomuckého, nachádza sa pod hradným bralom na rázcestí pri vstupe na námestie.

Rímskokatolícka fara s pamätnou tabuľou Martina Medňanského.

Kostol sv. Štefana

Rodný dom J.M. Hurbana s pamätnou tabuľou.

Rodný dom Dionýza Štúra s pamätnou tabuľou – súčasť náučného chodníka.

Župný dom-sirotinec – pamiatkový objekt, ktorý je súkromným majetkom.

Socha sv. Floriána – v parku pod hradným bralom, voľne prístupné.

Súsošie sv. Trojice – klasicistický trojičný stĺp z pol. 19. storočia, v súčasnosti v depozite.

Židovský cintorín – na úpätí hradného svahu s náhrobníkmi z rokov 1739-1845, voľne prístupné.

Najatraktívnejším prírodným útvarom v Beckove je samotné 70 metrov vysoké hradné bralo, ktoré bolo v roku 1963 vyhlásené za Chránený prírodný výtvor. Ďalšími zaujímavými prírodnými lokalitami sú chránené územia *Beckovské skalice*, prírodná rezervácia *Sychrov* a chránený prírodný výtvor *Skalka pri Beckove*. V katastri obce sa nachádza aj *Beckovská jaskyňa*. Bola objavená v roku 1983, má dĺžku 150 m a hĺbku 70 m. Jaskyňa je prístupná iba v sprievode jaskyniarov.

BOŠÁCA

www.bosaca.eu

Obec Bošáca (235 m n.m.) leží v strede Bošáckej doliny, 10 km severne od Nového Mesta nad Váhom. Jej stredom tečie potok Bošáčka, ktorá pramení pod vrcholom Veľkého Lopeníka. Prvé písomné zmienky s pôvodným názvom Bosach pochádzajú z roku 1380. Počtom obyvateľov 1393 je dnes najväčšou obcou Bošáckej doliny. V minulosti tu prekvitalo ovocinárstvo, obec je dodnes známa pálením povestnej bošáckej slivovice, ale aj prekrásnymi krojmi.

Rímsko-katolícky kostol Nanebovzatia Panny Márie je barokový s klasicistickými úpravami, postavený v rokoch 1729-1733, nástenné maľby sú od slovenského maliara Jozefa Hanulu z roku 1906.

Na budove Obecného úradu v Bošáci sú umiestnené pamätne tabule rodákov, ktorí zahynuli počas II. svetovej vojny, na námestíčku je busta generála Štefana Jurecha.

V Bošáci sa od roku 1995 nachádza *Múzeum Bošáckej doliny* skanzenovitého typu.

Kobci patria aj kopaničiarske osady *Zabudišová* a *Rolincová*.

Múzeum Bošáckej doliny

www.obecbrunovce.sk

BRUNOVCE

Obec Brunovce (172 m n.m.) leží na alúviu rieky Váh 10,5 km od Nového Mesta nad Váhom. Obec má 557 obyvateľov. Bolo v nej nájdené pohrebisko unětickej kultúry zo staršej doby bronzovej. Prvá písomná zmienka o obci je z roku 1374, patrila viacerým šľachtickým rodinám, začas i panstvu Tematína. Prekvitalo tu čipkárstvo a výšivkárstvo, bola tu šľachtiteľská a semenárska stanica.

Neskororenesančný kaštieľ

V obci sa nachádza *neskororenesančný kaštieľ* s barokovými doplnkami, s charakteristickými cibulovitými strechami na štyroch nárožných vežiach. Bol sídlom Berčeniencov, obklopený je anglickým parkom. Bol postavený v rokoch 1695-1697, v II. svetovej vojne bol zničený, s jeho pamiatkovou obnovou sa začalo r.1983.

V dvorovom trakte je malá *kaplnka*, v ktorej je *barokový oltár s ústredným obrazom Nanebovzatia Panny Márie*, pri vstupe do parku je *súsošie sv. Jána Nepomuckého*. Kaštieľ je v súčasnosti verejnosti neprístupný.

ČAČHTICE

www.cachtice.sk

Obec Čachtice (180 m n.m.) je situovaná pod Malými Karpatmi, 7 km juhozápadne od Nového Mesta nad Váhom. Jej dávne osídlenie dokazujú početné archeologické nálezy. Písomné pramene ju uvádzajú v roku 1263 ako Chekche a v roku 1505 ako Csejthe. Pôvodne patrila Nitrianskemu hradu, neskôr panstvu Čachtického hradu. Turci ju spustošili v roku 1599. Obyvatelia sa pôvodne zaoberali remeslami, ktoré rozvinuli habánski usadlíci zo 17. storočia. Roku 1848 sa uskutočnilo výročné zhromaždenie spolku Tatrín, na ktorom sa schválilo uzákonenie spisovnej slovenčiny podľa Štúrovskej koncepcie. Obec má dnes približne 3986 obyvateľov.

Hlavnou atrakciou v obci je množstvo pamiatok, najväčším lákadlom sú 3 km vzdialené zrúcaniny *Čachtického hradu*.

Opevnený *farský kostol sv. Ladislava*, pôvodne gotický, bol postavený v rokoch 1373-1390. V roku 1680 ho prestavali, rozšírili a zbarokizovali. V roku 1681 postavili vežu kostola, ale pre chybné základy ju v roku 1740 zbúrali a postavili novú. Kostol je miestom, kde je údajne pochovaná Alžbeta Bátoriová.

Gotická kaplnka sv. Antona zo začiatku 14. storočia stojí pri kostole. Nad jej vchodom je drevený chór s maľovanými obrazmi svätcov, bol sem prevezený z hradnej kaplnky. Oba cirkevné objekty stoja v kamennej pevnosti so strieľňami.

Opevnený kostol spája s budovou fary *unikátny kamenný oblúkový most* s farskými schodmi a portálom z roku 1697.

Renesančný kaštieľ pri kostole dal postaviť v roku 1668 chorvátsky bán Mikuláš Draškovič, na začiatku 18. storočia ho získali Forgáčovci, ktorí k nej pristavili dve krídla. Od roku 1960 je v časti budovy na poschodí umiestnená expozícia Trenčianskeho múzea venovaná histórii Hradu, obce Čachtice a spolku Tatrín.

Rímsko-katolícka fara je dvojpodlažná budova postavená v poslednej tretine 18. storočia na starobyľých základoch v blízkosti kostola. Pod farou je umiestnená pamätná tabuľa historického zasadnutia Tatrína v Čachticiach.

Draškovičov kaštieľ

Oproti kostolu sa nachádza *baroková prícestná kaplnka* z 18. storočia. Za ňou sú zvyšky *Országovského kaštieľa* a nad nimi *renesančná kúria Drugetovcov* zo začiatku 17. storočia.

Na námestí stojí *Mariánsky barokový stĺp* z roku 1742 a *drevená plastika Alžbety Bátoriovej*.

V katastri obce sa nachádza NPR *Čachtický hradný vrch*, vyhlásená roku 1964 na ploche 13,7 ha.

V *Čachtickom kráse* je 12 jaskýň, z nich najznámejšia je *Čachtická jaskyňa*, kde bolo objavených postupne 1300 m chodieb. Jaskyňa nie je vhodná na sprístupnenie, prehliadka je pomerne náročná a možná len v sprievode skúsených jaskyniarov.

Rímsko-katolícka fara

Gotická kaplnka sv. Antona

Farský kostol sv. Ladislava

ČASTKOVCE

obeccastkovce.webnode.sk

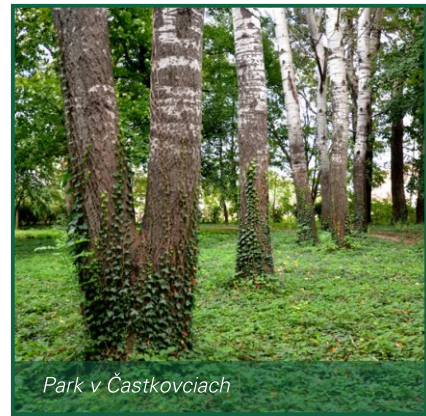
Obec Častkovce (172 m n.m.) leží v podhorí Malých Karpát, 9 km južne od Nového Mesta nad Váhom, prvá písomná zmienka je z roku 1392 pod názvom Chassko. Dnes má obec 1107 obyvateľov.

Kaštieľ pôvodne renesančný bol postavený v r.1640, neskôr bol prestavaný.

Na kaštieľ je napojený prírodne *krajinársky park*, ktorý bol založený asi koncom 18. stor. s pôvodnou rozlohou 5 ha. *Zvonica* okrúhleho pôdorysu je neskorobaroková, pochádza z 2. pol.18.storočia.

V roku 1993 pri príležitosti 600. výročia prvej písomnej zmienky o obci tu bol postavený *rímskokatolícky kostol zasvätený Sedembolestnej Panne Márii*.

Nad obcou láka kvôli krásnym výhľadom pútny vrch *Plešivec* (484 m n.m.), vrchol, v oblasti ktorého je vyhlásená prírodná rezervácia o výmere 56,7 ha.

Park v Častkovciach

HALUZICE

www.haluziceobec.estranky.sk

Obec Haluzice (270 m nám.) leží na úpäti Bielych Karpát severovýchodne od Nového Mesta nad Váhom v oblasti Bošáckej doliny. Na prvý pohľad nenápadná dedinka patrí medzi pozoruhodné miesta v Trenčianskom kraji. Je archeologickým náleziskom, v prvej písomnej zmienke z roku 1477 sa spomína ako Halhozycz, avšak existencia románskeho kostolíka svedčí o staršom pôvode. Dnes má obec okolo 70 obyvateľov.

Haluzický kostolík

V obci sa nachádzajú zakonzervované *zrúcaniny románskeho kostolíka*, postaveného okolo roku 1240. V 16. storočí mu predĺžili loď, vybudovali obranný múr so vstupnou vežou a strieľňami. Od roku 1810 je kostol opustený. Väčšia rekonštrukcia kostola bola uskutočnená roku 1968, starostlivosť o celý areál prevzal rímskokatolícky farský úrad v Bošáci.

Haluzická tiesňava - chránený prírodný výtvor nachádzajúci sa pod zrúcaninami kostola. Tvorí ju kaňon široký 200 m, dlhý 1000 m a hlboký 50 m. Bol vytvorený eróziou Haluzického potoka. Tiesňava je jedinečná tým, že ukrýva systém hradenia Haluzického potoka a zároveň výsledok výnimočného spôsobu zalesňovania nestabilných stien strže. V roku 2011 sprístupnili Lesy SR, odštepny závod Trenčín Haluzickú tiesňavu náučným chodníkom a tiesňava bola vyhlásená za Významné lesnícke miesto.

Haluzická tiesňava

Severne od Trenčianskych Bohuslavíc sa vypína kopec *Hájnica* (341 m), chránené nálezisko teplomilných vzácných rastlín s výskytom Hlaváčika jarného. V roku 2013 tu bola vybudovaná malá *drevená rozhľadňa*.

HÔRKA NAD VÁHOM

Obec Hôrka nad Váhom (189 m n.m.) leží na úpätí Považského Inovca, 12 km juhovýchodne od Nového Mesta nad Váhom. Spomína sa roku 1246 ako majetok panstva hradu Tematín. Dnes má obec 701 obyvateľov.

Roku 1996 sa začala výstavba *Kostola sv. Petra a Pavla*, za ktorý Ing. arch. Martin Bišta získal roku 2001 1. miesto v architektonickej súťaži.

Hôrka je obec s krásnou nedotknutou prírodou. *Hôrčanská dolina*, 7 km dlhá, je rajom pre hribarov.

Chránený prírodný výtvor *Obtočník Váhu* na rozlohe 1,4 ha predstavuje ojedinelý geomorfologický útvar na strednom Považí.

Na hlavnom hrebeni Považského Inovca sa nachádza na rozhraní Trenčianskeho a Nitrianskeho kraja *rozhladňa na Panskej Javorine*.

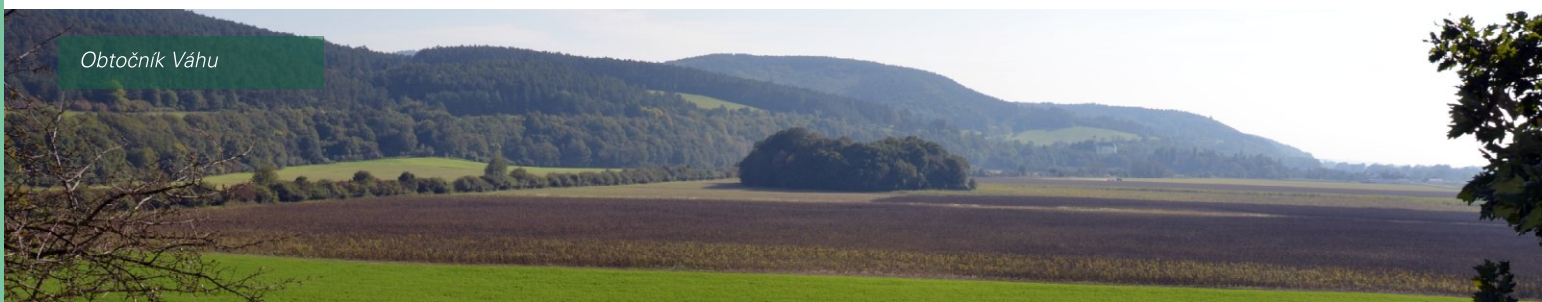

www.horkanadvahom.sk

Kostol sv. Petra a Pavla

Obtočník Váhu

HORNÁ STREDA

www.hornastreda.sk

Rímsko-katolícky kostol Všetechsvätých

Obec Horná Streda (169 m n.m.) leží na pravom brehu rieky Váh, 11 km južne od Nového Mesta nad Váhom, 7 km na sever od Piešťan. Prvá písomná zmienka je z roku 1263 pod názvom Sceredahel. Od 17. storočia patrila jezuitom, ktorí mali pri Váhu kláštor s kostolom, neskôr ho vlastnilo ostrihomské arcibiskupstvo. Obyvateľstvo sa živilo poľnohospodárstvom, dnes ich tu žije 1288.

Rímsko-katolícky kostol Všetechsvätých pôvodne barokový bol postavený roku 1728 na mieste gotického kostola z roku 1353. Roku 1924 ho úplne prestavali a rozšírili o priechodnú loď. Kostol prešiel v rokoch 2007 - 2009 vnútornou aj vonkajšou generálnou opravou.

Medzi kanálom a Váhom je zachovalý *lužný les*, v oblasti Hornej Stredy sa nachádza aj *5 štrkovísk*, ktoré sa využívajú na rekreačné účely.

HRÁDOK

www.hradok.webgarden.cz

Obec Hrádok (200 m n.m.) leží v podhorí Považského Inovca, 12,5 km juhovýchodne od Nového Mesta nad Váhom. Lokalita bola najväčším náleziskom železných sekerovitých hrivien na území bývalého Československa a tiež zvyškov hradiska z 9. storočia. Obec sa prvýkrát spomína r. 1246 ako Harranuk a patrila k Tematínskemu hradnému panstvu. Obyvatelia boli v prevažnej miere poľnohospodári, dnes s počtom obyvateľov 658 je turisticky zaujímavou a pútavou lokalitou.

V katastri obce, ďaleko od komunikácií, sa nachádza zrúcanina *hradu Tematín*. Bol strediskom panstva Tematín, ktorému patrilo 11 obcí.

Katolícky kostol Nanebevzatia Panny Márie je barokovo-klasicistický, bol postavený roku 1729 na mieste staršieho kostola spomínaného roku 1560. Po požiari bol obnovený v rokoch 1802 – 1818. Hlavný oltár má veľký závesný obraz Panny Márie z roku 1887.

Pseudoterasa Váhu bola ako cenný geomorfologický útvar na ploche 11,8 ha vyhlásená za chránený prírodný výtvor.

Štátna prírodná rezervácia *Javorníček* sa nachádza v katastri obcí Hrádok, Lúka, Stará Lehota a má rozlohu 15,1 ha.

Krajinársky hodnotná je *Hrádocká dolina*, ktorou je dobrý prístup na lyžiarske stredisko na Bezovci.

Park v Častkovciach

Pseudoterasa Váhu

www.kalnica.sk

KÁLNICA

Obec Kálnica (215 m n.m.) leží v oblasti Považského Inovca, 8 km východne od Nového Mesta nad Váhom. Písomne je doložená z roku 1396 pod názvom Kabuczka. Jej históriu vo veľkej miere ovplyvňovala blízkosť hradu v Beckove. Patrila rodine Kálnických, neskôr panstvu Beckova, podľa majiteľov sa delila na Pánsku Kálnicu (dolnú) a Rožnovskú Kálnicu (hornú). Obe splynuli v 19. storočí. Obec má dnes asi 1031 obyvateľov.

Kálnický dvojkríž

V Kálnici sa narodil humorista a maliar Milan Stano, MUDr. Andrej Krchnavý - významný lekár v liečbe tuberkulózy na Slovensku a pôsobil tu aj Jozef Miloslav Turban a spisovateľ Štefan Pilárik.

Krajinne a flóristicky je mimoriadne hodnotná *Krajná dolina* so širokými možnosťami zberu liečivých rastlín, húb a lesných plodov. Sú tu bohaté orchideové náleziská, vyskytuje sa ich tu asi 14 druhov. Pri vstupe do doliny sú lyžiarske vleky, v lete využívané ako *Bikecentrum*, priaznivé klimatické pomery napomohli k výstavbe chatovej rekreačnej oblasti Krajná dolina.

Na hlavnom hrebeni Považského Inovca postavili Kálničania *drevený dvojkríž*.

KOČOUCE

www.kocovce.sk

Obec Kočovce (183 m n.m.) leží na ľavom brehu rieky Váh v podhorí Považského Inovca, 8 km východne od Nového mesta nad Váhom. Tvoria ju tri miestne časti s vlastnou históriou do roku 1960 – Kočovce, Rakoluby a Beckovská Vieska. Samotné Kočovce sa spomínajú v roku 1321 pod menom Possessio seu terra Huchk, často menili majiteľov a na sklonku feudalizmu patrili k beckovskému panstvu. Dnes má obec 1467 obyvateľov.

Kaštieľ s romantickou úpravou bol postavený roku 1730, prestavaný a rozšírený pod vplyvom romantizujúceho slohu v roku 1880. Dnes je majetkom Slovenskej technickej univerzity, ktorej slúži na rekreačné účely.

Kaštieľ v Kočovciach

Ku kaštieľu patrí príslušný *park* bohatý na vzácne druhy rôznych drevín, z parku vychádza náučný chodník.

V časti Rakoluby sa nachádzajú zvyšky *neskororenesančného kaštieľa* z rokov 1650-1655, prestavaný bol roku 1728 a renovovaný 1959, dnes po požiari v roku 2006 je opustený a chátra.

Na prelome osemdesiatych a deväťdesiatych rokov bola v časti Beckovská Vieska z iniciatívy miestnych obyvateľov vybudovaná *rímsko-katolícka kaplnka* vysvätená v auguste 1992. V roku 2006 prebehla rekonštrukcia a prístavba ku kaplnke, od tohto termínu môžeme kaplnku označovať termínom kostol.

Na rozhraní katastra s obcou Nová Ves nad Váhom sa nachádza zaujímavý prírodný výtvar – *Kočovská skalka*.

www.obec luka.sk

LÚKA

Obec Lúka (198 m n.m.) leží v podhorí Považského Inovca, 17 km juhovýchodne od Nového Mesta nad Váhom. Prvýkrát bola písomne doložená roku 1246 pod názvom Rethy, patrila k panstvu Tematína. Dnes má obec 621 obyvateľov.

Rímsko-katolícky kostol Všetichsvätých

Kaštieľ nad obcou je barokový, postavený roku 1674 na spôsob renesančného opevneného kaštieľa so štyrmi nárožnými vežami. V 2. polovici 18. storočia bol zbarokizovaný a zastrešený vysokou manzardnou strechou, dnes slúži ako rekreačné zariadenie.

V parku kaštieľa vznikla v 18. storočí úpravou staršej hospodárskej budovy *baroková kaplnka sv. Márie Magdalény*. *Nový rímsko-katolícky kostol* zasvätený Sedembolestnej Panne Márii v obci Lúka bol postavený svojpomocne, 16. septembra 2006 bol vysvätený.

Národná prírodná rezervácia *Tematínske kopce* bola vyhlásená roku 1976 a má rozlohu 59,7 ha. Chráni sa tu skalný lesostepný porast s množstvom chránených rastlín a živočíchov.

Na námestí v obci bola roku 2010 postavená *miniatura hradu Tematín* v dobovej rekonštrukcii približne z roku 1700. Od neho vychádza značený turistický chodník na reálnu *zrúcaninu hradu Tematín*.

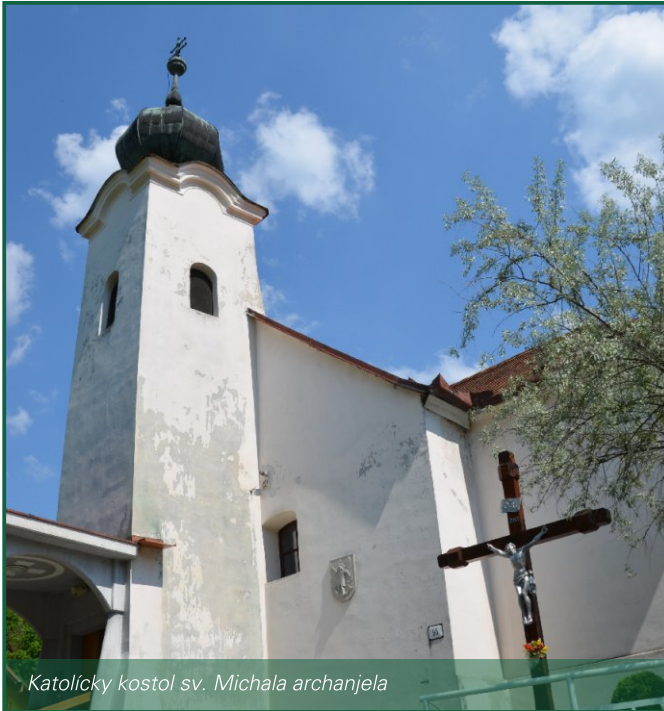

MODROVÁ

www.modrova.eu.sk

Obec Modrová (204 m n.m.) leží v Považskom Inovci v údolí Modrovského potoka, 20 km juhovýchodne od Nového Mesta nad Váhom. Prvá písomná zmienka je z roku 1348, neskôr v štatútoch ostrihomskej kapituly pod názvom Nagh Modro. Avšak vzhľadom na existenciu románskeho kostola sa predpokladá, že obec je oveľa staršia. Patrila k panstvu hradu Tematín. Dnes má obec 517 obyvateľov.

Katolícky kostol sv. Michala archanjela

Katolícky kostol sv. Michala archanjela je neskorobaroková upravená románska stavba postavená roku 1157, prestavaná bola v 18. storočí, má nové vnútorné zariadenie z 20. storočia.

Modrovská jaskyňa je najväčšou v Považskom Inovci, vchod do nej sa nachádza v severozápadnom úbočí masívu Grnice (523 m n.m.). Objavená bola v roku 1991 a jej priestory predstavujú členitý dvojúrovňový labyrint s niekoľkými menšími sieňami a dvoma väčšími dómami. Celková dĺžka jaskyne dosahuje 570 m pri hĺbke 45 m a pre verejnosť je prístupná len v sprievode členov jaskyniarskej skupiny Inovec.

Zoo Farma Modrová predstavuje na ploche 15 ha Nový Zéland a Austráliu prostredníctvom zvierat dovezených z rôznych kútov sveta a chovaných vo voľnej prírode. K prehliadke zvierat pribudla expozícia maorskej a novozélandskej kultúry.

www.modrovka.sk

MODROVKA

Obec Modrovka (170 m n.m.) leží 18 km juhovýchodne od Nového Mesta nad Váhom. Dôkazom trvalejšieho osídlenia je kostrový hrob skrčenca z mladšej doby kamennej. Prvá písomná zmienka o obci pochádza z roku 1348, kedy sa spolu s obcou Modrová stala súčasťou novoformovaného tematínskeho panstva. Dnes má obec 204 obyvateľov.

Architektonickou zaujímavosťou obce je *zvonica* vežovitého typu postavená začiatkom 20. storočia.

V obci sa nachádza vzácny chránený strom *Metasekvoja čínska*.

Sídlo tu má aj občianske združenie „*Združenie na záchranu hradu Tematín*“, ktorého hlavnou náplňou je udržať zrúcaniny hradu pre ďalšie generácie.

Kálnický dvojkríž

NOVÁ BOŠÁCA

Nová Bošáca (300 m n.m.) je rozsiahla kopaničiarska obec ležiaca pod Lopeníkom, 16 km severne od Nového Mesta nad Váhom. Vznikla v roku 1950, kedy sa 23 osád kopaničiarskych kopianíc odčlenilo od Bošáce a zrodila sa nová obec Nová Bošáca. Dnes žije v katastri obce 1141 obyvateľov.

Počas SNP a oslobodzovacích bojov prebiehali v okolí obce urputné boje, ktoré pripomínajú *pamätníky* v obci, v osade Španie, na Grúni a na Lopeníku. Až potom sa začala v obci výstavba ako rodinných domov tak niekoľkých významných objektov, medzi nimi aj novodobého *rímsko-katolíckeho kostola*. Jeho základný kameň posvätili v roku 1969, postavený bol v roku 1971. Je zasvätený vierozvestom sv. Cyrilovi a Metodovi. Sú v ňom cenné diela od národného umelca Vincenta Hložníka.

Nad obcou na hlavnom hrebeni Bielych Karpát na vrchole *Veľkého Lopeníka* sa nachádza 22 metrov vysoká *rozhľadňa*.

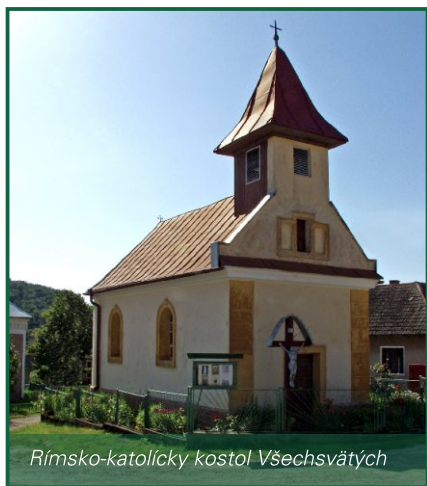
www.novabosaca.sk

Rímsko-katolícky kostol Cyrila a Metoda

NOVÁ LEHOTA

Rímsko-katolícky kostol Všetichsvätých

Obec Nová Lehota (450 m n.m.) leží v Považskom Inovci pod vrcholom Bezovca, 27 km juhovýchodne od Nového Mesta nad Váhom. Prvý nepriamy doklad o nej je z roku 1453, kedy patrila hradnému panstvu Tematín, neskôr bola v rukách viacerých zemepánov. Od roku 1806 tu bola zriadená papieraň a od roku 1870 fungovala skláraň. Počas SNP tu pôsobila partizánska brigáda. Dnes má obec 205 obyvateľov.

Novorománsky evanjelický kostol so zvonickou bol postavený v roku 1866, renovovaný roku 1945.

Kaplnka sv. Antona Paduánskeho z roku 1903 je jednoloďová s polkruhovou apsidou, v jej štítovom priečelí je zvonica.

V okolí obce sa nachádza chránený prírodný výtvor *Mokvavý prameň* a alkalický minerálny prameň *Dastínska kyselka*.

NOVÁ VES NAD VÁHOM

www.novavesnadvahom.sk

Katolícky kostol sv. Martina biskupa

Obec Nová Ves nad Váhom (180 m n.m.) leží na západnom úpätí Považského Inovca, 7 km juhovýchodne od Nového Mesta nad Váhom. Prvý raz je listinne doložená roku 1419 po názvom Wyfalw, je však oveľa staršia. Bola súčasťou beckovského panstva, obyvateľstvo sa zaoberalo prevažne poľnohospodárstvom. Dnes tu žije 561 obyvateľov.

Katolícky kostol sv. Martina biskupa bol pôvodne ranogotický jednoloďový s renesančnou vežou z konca 13. storočia. Prestavovaný bol v roku 1358 a potom v 18. storočí. V roku 1943 bol k severnej stene lode pristavený nový veľký kostol podľa projektu Š. Paulíka.

V obci sa nachádza *baroková kaplnka* z 18. storočia a *synagóga tolerančná* z konca 18. storočia.

Na rozhraní katastra s obcou Kočovce sa nachádza zaujímavý prírodný výtvor – *Kočovská skalka*.

Krajina pri Novej Vsi

OČKOV

Obec Očkov (169 m n.m.) sa nachádza v severozápadnej časti Podunajskej nížiny, 14 km juhozápadne od Nového Mesta nad Váhom. Je to významná archeologická lokalita. Prvá písomná zmienka je z roku 1321 pod názvom Wchkou, patrila Očkajovcom a v 18. storočí čachtickému panstvu. Roku 1709 ju vyplenili cisárske vojská. Dnes má 463 obyvateľov.

Nad obcou sa nachádza *mohylový kniežací hrob* z mladšej doby bronzovej, bolo tu odkrytých okolo 250 hrobov. Ide o najväčšie nálezisko svojho druhu u nás., unikátny nález alabastrovej urny nemá obdobu v celej barbarskej Európe. V areáli sa nachádzala aj povestná „*Krvavá krčma*“.

Kaplnka sv. Cyrila a Metoda z rokov 1860-1881 sa nachádza v strede obce.

Mariánsky stĺp z roku 1749 je barokový, na vysokom stĺpe je socha Madony. V obci sa nachádzal aj bývalý *Očkajovský kaštieľ*.

Kaplnka sv. Cyrila a Metoda

Mohylový kniežací hrob

POBEDIM

www.pobedim.sk

Obec Pobedim (168 m n.m.) leží neďaleko Dudváhu, medzi pohorím Považského Inovca a Malých Karpát, 7 km severozápadne od Piešťan. Obec je bohatá na archeologické nálezy, objavené sídliská viacerých kultúr, slovanské hradisko z obdobia Veľkej Moravy. Donedávna bol rokom prvej písomnej zmienky rok 1392, podľa novších poznatkov pochádza prvá písomná zmienka z roku 1355. V tomto období patril do majetku čachtického panstva. V roku 1392 osadu Pobedim daroval uhorský kráľ Stiborovi zo Stiboríc. V rokoch 1414-1848 patrila obec prepoštvu augustiniánov v Novom Meste nad Váhom. V rokoch 1808-1811 tu žil Ján Hollý – najväčší básnik bernolákovského hnutia. Dnes má Pobedim 1189 obyvateľov.

Katolícky kostol sv. Michala archanjela

Katolícky kostol sv. Michala archanjela s opevnením je barokový, postavený v rokoch 1673-1674. V roku 1923 bol prestavaný a rozšírený o dve bočné lode. V blízkosti kostola je *pamätná fara*, klasicisticky prestavaná prízemná budova pochádzajúca z 18. storočia. Na priečelí budovy je *pamätná tabuľa* venovaná básnikovi J. Hollému.

Stavebno-technickou pamiatkou obce je pôvodný *habánsky mlyn* z 18. storočia, nachádza sa pri potoku Dubová

V obci je inštalovaná expozícia typického *rolníckeho domu*. Obytná časť je z roku 1878, hospodárska časť pozostáva z viacerých objektov a bola stavaná postupne v rokoch 1883, 1890 a 1912. V interiéri medzi obytnou a hospodárskou časťou je zachovalá pec na pečenie chleba. Okrem zachovaného interiéru domu je tu expozícia národopisu, archeológie a histórie. Návštevu treba vopred ohlásiť na obecnom úrade.

www.podolie.sk

PODOLIE

Obec Podolie (188 m n.m.) leží 11 km juhozápadne od Nového Mesta nad Váhom. Je to archeologická lokalita, prvá písomná zmienka je z roku 1392 pod názvom Lessethe ako príslušenstvo čachtického panstva. Obec dvakrát vyhorela – v roku 1792 a 1832. Obyvateľstvo sa zaoberalo výlučne poľnohospodárstvom, v roku 1957 bola k Podoliu pripojená obec Korytné. Dnes má 1952 obyvateľov.

Katolícky kostol sv. Juraja

Katolícky kostol sv. Juraja, pôvodne gotický z roku 1332, barokovo prestavaný v rokoch 1748-1758. Začiatkom 20. storočia bol kostol rozšírený dvomi kaplnkami po stranách lode. Vo veži sú tri zvony z rokov 1803, 1889 a 1905.

Klasicistická fara z prvej polovice 19. storočia, prebudovaná začiatkom 21. storočia, neskoroklasicistická murovaná zvonica z 2. polovice 19. storočia a klasicistický Trojičný stĺp z prvej polovice 19. storočia.

Obec je známa svojim ľudovým krojom a dychovou hudbou.

Od roku 2003 sa v obci buduje unikátny areál – *Park miniatúr* s modelmi dobových rekonštrukcií slovenských hradov a pamiatkových objektov. Dnes sa v ňom nachádza 51 modelov.

POTVORICE

www.obecpotvorice.sk

Obec Potvorice (177 m n.m.) leží pri Váhu, 8 km južne od Nového Mesta nad Váhom.

Je to archeologická lokalita, doteraz najstarší objav slovanského žiarového pohrebiska s keramikou pražského typu. V prvej písomnej zmienke sa obec spomína roku 1263 ako Potworich, ale aj ako Potuorch, čo je názov pohanskej modly. Patrila ku kráľovským majetkom, neskôr zemepánom. Obrovská povodeň roku 1813 je takmer zničila, nachádzali sa tu dva mlyny. Dnes má obec 580 obyvateľov.

Barokovo-klasicistická zvonica vežovitého typu je z druhej polovice 18. storočia a je to jediná zachovaná pamiatka v obci.

Kostol Nepoškvrneného Srdca Panny Márie

V strede obci stojí novodobý *rímskokatolícky kostol Nepoškvrneného Srdca Panny Márie*, ktorý bol po päťročnej stavebnej činnosti vysvätený v roku 2002. Architektúru kostola dopĺňa originálne riešenie výzdoby interiéru zvláštnou drotárskou technikou.

POVAŽANY

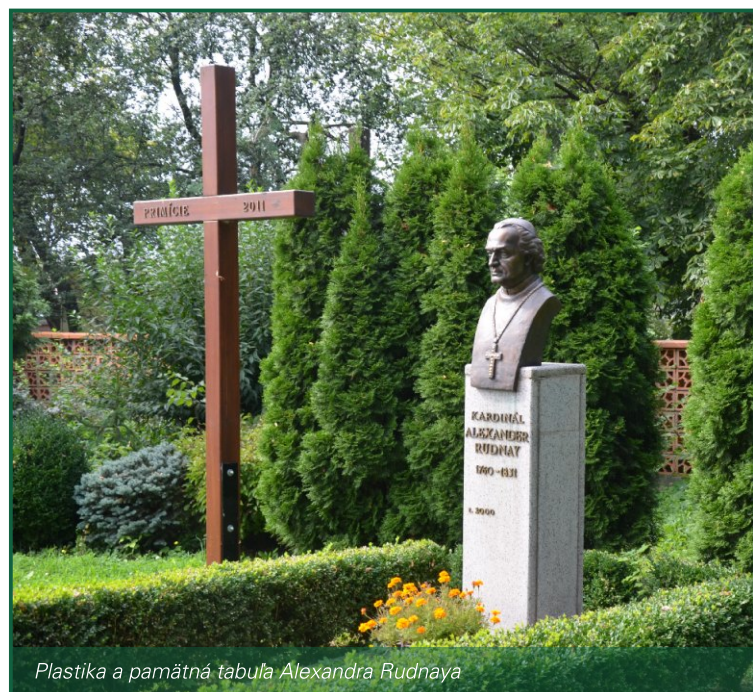
www.obec-povazany.sk

Obec Považany (179 m n.m.) leží pri Váhu, 5 km južne od Nového Mesta nad Váhom. Je to archeologická lokalita. V roku 1960 vznikla zlúčením obcí Mošovce, Svätý Kríž a Vieska nad Váhom. Prvá písomná zmienka o Mošovciach pochádza z roku 1263, o Svätom Kríži z roku 1297 a Vieska sa spomína roku 1368. Podľa povesti založili Svätý kríž Konštantín a Metod, keď sa vracali so svojim sprievodom z Velehradu do Nitry. V obci bolo v 19. storočí niekoľko mlynov. Dnes má 1295 obyvateľov.

V niekdajšom Svätom Kríži sa narodil *ThDr. Alexander Rudnay* (1760-1831) – významný predstaviteľ národného obrodzenia, člen Bernolákovho Slovenského učeného tovarišstva.

Po vyštudovaní za kňaza pôsobil na viacerých farnostiach, od roku 1785 zaznamenal rýchly úradný postup, až bol v roku 1828 menovaný kardinálom. Počas svojho celého pôsobenia podporoval národné obrodzenie na Slovensku.

Katolícky kostol Povýšenia sv. Kríža je empírový, bol postavený roku 1830 na mieste starého kostola z roku 1297 za príspevia Alexandra Rudnaya. Pred kostolom sa nachádza jeho *plastika*, pamätná tabuľa je aj v mieste jeho bývalého rodného domu.

Plastika a pamätná tabuľa Alexandra Rudnaya

STARÁ LEHOTA

www.staralehota.sk

Obec Stará Lehota (326 m n.m.) leží v Považskom Inovci, 25 km juhovýchodne od Nového Mesta nad Váhom. Prvá písomná zmienka je z roku 1348 ako Lehata, ďalšia z roku 1453 pod názvom Aglehotha. Patrila k hradu Tematín, neskôr početným zemanom. Dnes má 236 obyvateľov.

Katolícky kostol sv. Mikuláša biskupa je pôvodne gotický zo 14. storočia, v roku 1788 bol renovovaný a v 20. storočí prestavaný. Jeho vnútorné zariadenie je súčasné.

Nad obcou sa nachádza pod vrcholom Bezovca *rekreačné stredisko* (743 m), kde sú dobré podmienky pre zjazdové i bežecké lyžovanie.

Katolícky kostol sv. Mikuláša biskupa

TRENČIANSKE BOHUSLAVICE

www.trencianskebohuslavice.sk

Kaštieľna kaplnka

Miestna zvonica

Obec Trenčianske Bohuslavice (198 m n.m.) leží v podhorí Bielych Karpát 6 km severovýchodne od Nového Mesta nad Váhom. Lokalita je vzácnym náleziskom sídliska z čias pravekého človeka – lovca mamutov, jeho nástroje radíme ku kultúre gravettien, a tiež hromadný nález – asi 95 ks rôznych predmetov z doby bronzovej. Prvá písomná zmienka o obci pochádza z roku 1208 ako terra Buczlai v súpise beckovského panstva. Od roku 1749 prevzali obec Erdödyovci. V súčasnosti má obec okolo 900 obyvateľov.

Od roku 1759 začal Anton Erdödy s výstavbou veľkolepého *klasicisticko-rokokového kaštieľa*. Pozostával z obdĺžnikovej budovy a samostatne *stojacej kaplnky*, výzdobu realizoval F.A. Maulbertsch - jeden z najznámejších umelcov 18. storočia v strednej Európe.

Súčasne dal v obci vybudovať *obrovský park* podľa vzoru francúzskeho Versailles. Po smrti grófa Erdödyho začína kaštieľ púštnúť a v roku 1905 ho nechal zadĺžený barón Springer zbúrať. Našťastie sa zachovala *kaplnka*, ktorá patrí k najvýznamnejším rokokovým objektom v Európe. Nástenné maľby F.A. Maulbertscha majú v nej charakter fresiek, umelec je autorom i všetkých troch oltárnych obrazov.

Zo severnej strany chráni Trenčianske Bohuslavice hrebeň *Hájnica* (341 m), ktorej južné svahy sú rovnomennou prírodnou rezerváciou s pomerne bohatým výskytom hlaváčika jarného.

ZEMIANSKÉ PODHRADIE

www.zemianske-podhradie.sk

Obec Zemianske Podhradie (248 m n.m.) leží v Bošáckej doline, 11 km severovýchodne od Nového Mesta nad Váhom. Okolie obce je významným archeologickým náleziskom, na západe sú stopy valov z doby hradištnej, odhalené aj nálezy z mladšej doby bronzovej, železnej a kamennej. Obec je písomne doložená v dokumentoch z roku 1397, kde sa uvádza názov Podhrady. V obci dnes žije 753 obyvateľov.

Zemianske Podhradie bolo v 19. storočí strediskom kultúrneho a politického života Slovenska. Pôsobili tu vynikajúce osobnosti národných dejín Slovákov. Ľudovít Štúr tu navštevoval svojho brata Samuela, ktorý v Podhradí pôsobil ako evanjelický farár. Ďalej to bol významný gramatik a autor diela Gramatica slavica-bohemica Pavel Doležal. Narodil sa tu Ladislav Paulíny, evanjelický farár, spisovateľ a národný buditeľ, detstvo tu prežil i známy spisovateľ a podpredseda Matice slovenskej – Viliam Paulíny Tóth. V dedine pôsobil aj známy botanik evanjelický farár J.Ľ. Holuby a miestny rodák, jedinečný slovenský bibliograf Ľ.V. Rizner.

Renesančný kaštieľ zo 17. storočia bol pôvodne dvojvežový, neskôr klasicisticky prestavaný. Vlastnil ho aj rod Ostrolúckych a spája sa s ním príbeh Adely Ostrolúckej a Ľudovíta Štúra známy z knihy Ľ. Zúbeka. V budove je dnes Domov sociálnych služieb.

Evanjelický kostol je klasicistický, postavený v rokoch 1784-1801 v empírovom slohu, má kruhovú dispozíciu s okružným stĺporadím, je unikátnou pamiatkou na Slovensku. V podstreší je zvon z roku 1821.

Pri kostole bol otvorený v roku 1993 *pamätný dom Rizner – Holuby* s expozíciou venovanou osobnostiam a histórii obce.

V chotári Zemianskeho Podhradia sa nachádza *jaskyňa Landrovec* o dĺžke 235 m, verejnosti nie je prístupná.

Renesančný kaštieľ

Evanjelický kostol

6. Hrad MAS BCT

Dominantami našej MAS je kultúrne a prírodné bohatstvo územia. Už samotný názov MAS charakterizuje trojhradie Beckov – Čachtice – Tematín. Preto v tomto Spravodaji stručne predstavíme tieto hrady a pridáme k nim aj predstavenie Parku miniatúr v obci Podolie. Tu sa nachádza ďalších skoro 50 hradov, zmenšených však do mierky 1:50. V Parku si možno pozrieť, ako dnešné zrúcaniny všetkých troch našich hradov vyzerali v svojej pôvodnej kráse zhruba pre 300 až 400 rokmi.

Beckovský hrad

www.hrad-beckov.sk

Beckovský hrad sa rozprestiera na ľavom brehu Váhu na 70 m vysokej vápencovej skale. Podobne ako ostatné hrady na Považí bol kráľovským majetkom. V priebehu 14. a 15. storočia sa postupne menil z vojenskej pevnosti so stále sa zdokonaľujúcou obrannou sústavou na renesančnú pevnosť a honosné šľachtické sídlo. Významnú úlohu zohral v časoch tureckého obliehania a tiež povstania Bočkaja a Rákóciovcov. Po požiari roku 1729 bol opustený a postupne chátral. Hrad sa stal majetkom obce Beckov, ktorý ho po dlhoročných opravách sprístupnil v roku 1996.

Hrad sa po prvýkrát spomína v Anonymovej kronike okolo roku 1200 ako hrad Blundus. V 14. storočí ho až do svojej smrti vlastnil Matúš Čák Trenčiansky, neskôr ho kráľ daroval vojvodovi Stiborovi zo Stiboríc, za jeho vlády hrad zaznamenal najväčší rozmach.

Rok 2014 sa na hrade niesol v duchu 600. Výročia úmrtia vojvodu Stibora. Bánfiovci zosilnili opevnenia dolného nádvorja a hrad sa stal v čase obliehania Turkami útočiskom šľachtických rodín.

Hrad je muzeálne sprístupnený pre verejnosť sezónne, prístup naň je za 5 min priamo z obce. V súčasnosti na ňom opäť prebiehajú rekonštrukčné a zabezpečovacie práce do mája tohto roku.

Čachtický hrad

www.cachtice.sk

Zrúcaniny Čachtického hradu sa vypínajú na dolomitovom kopci nad obcou Višňové. Jadro hradu pôvodne tvorila jedna veža, ktorá súčasne nahrádzala hradby. Postupným budovaním a rozširovaním sa do konca 15. storočia stal spoľahlivou pevnosťou. V roku 1708 bol počas povstania Františka Rákociho vypálený, odvtedy slúžil ako väznica a postupne chátral.

Prvá písomná zmienka sa zachovala z roku 1276, keď patrila medzi kráľovské pohraničné pevnosti. Prechodne ho vlastnil Matúš Čák Trenčiansky, potom ho získali Stiborovci a ďalší majitelia až do roku 1602. Vtedy ho do trvalého vlastníctva dostal František Nádašdy. Po ňom zdedila hrad jeho vdova Alžbeta Bátoriová, ktorá sa svojimi zločinmi „zaslúžila“ o smutné preslávenie Čachtického hradu.

Po vyšetrovaní jej deliktov palatínom Jurajom Turzom bola Bytčianskym súdom roku 1611 odsúdená na doživotné väznenie na Čachtickom hrade, kde roku 1614 aj zomrela. Po jej smrti slúžil hrad už len ako pevnosť. Rok 2014 sa na hrade niesol v duchu 400. výročia úmrtia Alžbety Bátoriovej.

Hrad je v správe obce Čachtice, po dvojročných konzervačných prácach sa znovuotvoril v júni 2014. Na hrade je súčasne inštalovaná panelová výstava „Stretnutie včase“ zameraná na dejinnú cestu dvoch šľachtických - Alžbety Bátoriovej z Čachtického hradu a Lukrécie Nekešovej z hradu Lukov. Zhodou náhod v roku 2014 uplynulo 400 rokov od doby, kedy obe zomreli.

Na hrad sa dostaneme z čachtického námestia po asfaltovej ceste (3 km), po 1,5 km možno pri nej zaparkovať auto. Odtiaľto je to k hradnej bráne asi 20 minút. Prístup je možný aj z obce Višňové po turistických chodníkoch, čo trvá asi 30 minút.

Tematín

www.tematin.eu

Zrúcanina hradu Tematín vyčnieva v horách Považského Inovca pozdĺž cesty medzi Piešťanmi a Novým Mestom nad Váhom. Svojou polohou mal skvelé predpoklady na plnenie strážnej úlohy pri ochrane pohraničných priesmykov. Dnes leží v rozvalinách, ale po zvládnutí stredne náročného výstupu je nám odmenou krásny pohľad na kraj pod nami.

Hrad sa prvýkrát spomína v roku 1270, patril Matúšovi Čákovi Trenčianskemu, v 16. storočí bol vo vlastníctve Turzovcov, kedy prebiehali stavebné úpravy v predhradí. V roku 1658 sa vlastníkmi stali Berčeníovci, Mikuláš Berčení, ktorý velil povstaleckým vojskám Františka Rákóciho sa na hrade narodil. Pripomína to pamätná tabuľa nad vchodom do hradu. Po potlačení povstalcov cisárskymi vojskami bol hrad zbúraný a od roku 1710 je v ruinách.

O hrad sa stará Združenie na záchranu hradu Tematín, bol odlesnený a prebiehajú na ňom drobné rekonštrukčné práce. Výstup na hrad možno absolvovať z obce Lúka približne za 1,5 hod. Prístup je aj z rekreačného strediska Bezovec asi za hodinu, pričom oba výstupy vedú po modrej turistickej značke. Na hrad možno vystúpiť aj z obce Hrádok, ak zaparkujeme v Hrádockej doline, výstup po žltej turistickej značke trvá asi 45 minút.

Park miniatúr v Podolí

 www.mafusovo-kralovstvo.sk

Unikátny Park modelov dobových rekonštrukcií slovenských hradov, zámkov a pamiatok sakrálnej architektúry sa nachádza v centre obce Podolie. Hrady sú postavené v mierke 1:50 v podobách, ako vyzerali v čase svojej najväčšej slávy pred 300-500 rokmi. Najväčším modelom je rekonštrukcia Holíčskeho zámku ako letného sídla Márie Terézie, k najkrajším hradom patria modely Šarišského hradu, Krásnej Hôrky a Červeného Kameňa. V Parku miniatúr sa nachádzajú aj krásne dobové rekonštrukcie všetkých 3 hradov, ktoré sú symbolom MAS – Beckov – Čachtice a Tematín.

Modely Čachtického hradu a hradu Tematín sú v podobách, ako vyzerali okolo roku 1700, Beckovský hrad v podobe okolo roku 1600. Modely Kostolíkov sú v mierke 1:25, z nich najväčším modelom v Parku je replika dreveného artikularného kostola vo Svätom Kríži. Sakrálnu expozíciu dopĺňajú modely rekonštrukcií kostolíkov z obdobia Veľkej Moravy a príchodu Cyrila a Metoda na naše územie. Malou expozíciou sú aj modely turistických chát a rozhľadní.

V roku 2014 sa v areáli nachádzalo 51 modelov. Jeho súčasťou je aj Alžbetina rozhľadňa, z ktorej je vidieť naraz najviac hradov na Slovensku.

7. Osobnosti MAS BCT

Na území MAS sa narodili alebo pôsobili viaceré významné osobnosti. V nasledujúcich riadkoch prinášame výber tých najvýznamnejších. V podstate ich tvorili významné feudálne osobnosti, ako aj osobnosti našich novodobých dejín a národného obrodzenia.

Stibor zo Stiboríc (* 1347 - † 1414)

Stibor zo Stiboríc bol šľachtic poľského pôvodu, ktorý pôsobil na našom území v 14. storočí. Bol pán Beckovského hradu, rytier Dračieho rádu a vojvoda sedmohradský. Patril k najbohatším oligarchom vo vtedajšom Uhorsku. Vždy sa snažil hájiť záujmy Žigmunda Luxemburského. Stibor bol jeho osobným poradcom a mal väčšiu právomoc ako palatín a krajinský sudca dovedna. V roku 1388 sa stal bratislavským županom. Súčasne dostal Beckov, Nové Mesto nad Váhom a niekoľko ďalších dedín. V roku 1392 dostal Čachtice a iné panstvá. V roku 1396 sa zúčastnil na bitke proti Turkom.

V rokoch 1395 - 1401 zastával hodnosť sedmohradského vojvodu. V tomto postavení získal pre uhorskú korunu Valašsko. Bol na vrchole svojej moci. Titulovali ho "pán Váhu", používal predikát "z Beckova". Bol pánom na 15 hradoch a patrili mu panstvá s viac než 300 obcami. Z Beckova urobil honosné sídlo, hodné najmocnejšieho uhorského oligarchu tých čias. Hrad za jeho éry prežíval vrcholnú éru rozkvetu. Stibor pozval z Benátok staviteľov, kamenárov a maliarov, ktorí uskutočnili grandióznu prestavbu hradného komplexu. Umenie talianskych majstrov sa prejavilo na každom objekte. Prepychové sídlo zodpovedalo potrebám najmocnejšieho veľmoža krajiny.

Stiborova manželka Dobrochna bola tiež poľského pôvodu. Stibor mal s ňou dve deti - syna Stibora II. a dcéru Jachmu. Vojvoda Stibor zomrel údajne na následky prechladnutia z polovačky v roku 1414 ako 67 ročný. Pochovaný je v Krakove.

Alžbeta Bátoriová (* 1560 - † 1614)

Alžbeta Bátoriová sa narodila vo východomadarskom Nyirbátore. Mocný rod Bátoriovcov mal dve vetvy. Jej otec Juraj pochádzal zo západnej Ečedskej, matka Katarína z východnej Somlyóvskej. Alžbeta mala troch súrodencov – brata Štefana a sestry Žofiu a Kláru. Brat jej matky, Štefan Bátor, sa stal poľským kráľom, synovec Gabriel Bátor bol sedmohradským kniežaťom. V rodine však mali aj niekoľko zhýralcov a surovcov. V roku 1575 sa vo Vranove vydala za Františka Nádašdyho.

Spojenie dvoch významných rodov znamenalo i spojenie značného majetku, manželom patrili dve desiatky hradov a kaštieľov, nachádzajúcich sa dnes v 5 krajinách Európy.

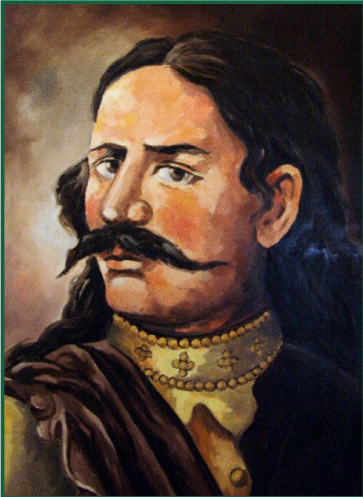

Hoci bol František väčšinu času na vojenských výpravách, mali spolu 5 detí. Uršula a Andrej zomreli ako malé deti, syn Pavol a dcéry Anna a Katarína sa dožili dospelého veku.

Alžbeta Bátoriová, žijúca v ťažkej dobe, tráviac väčšinu času bez manžela, začala postupne páchať zločiny v mučení a vraždení mladých dievčat. V roku 1604 František Nádašdy zomrel. Po jeho smrti sa besnenie Čachtickej panej ešte zintenzívnilo. Po viacerých sťažnostiach panovník nariadil vyšetrovanie týchto záležitostí. Na ich základe koncom roka 1610 palatín Juraj Turzo Alžbetu Bátoriovú pristihol priamo pri čine v Čachticiach. Doživotne bola zatvorená na Čachtickom hrade, kde v roku 1614 zomrela. Údajne je pochovaná v kryptách Čachtického kostola.

Mikuláš Berčeni (* 1665 - †1725)

Mikuláš Berčeni (6.12. 1665 Tematín – 6. 11. 1725 Tekirdağ , Turecko) bol uhorský gróf a hlavný generál povstaleckých vojsk Františka II. Rákociho. Študoval na jezuitskom kolégiu v Trnave, štúdiá dokončil na dvore palatína Pavla Esterháziho. Po oslobodení Viedne slúžil v cisárskom vojsku a zúčastňoval sa na protitureckých bojoch. Od roku 1685 bol kapitánom v Šali a neskôr v Segedíne a bol povýšený na plukovníka. S Františkom II. Rákocim sa zoznámil vďaka susedstvu ich majetkov.

Boj jedným z iniciátorov sprisahania, ktoré hľadalo pomoc proti Habsburgovcom na francúzskom kráľovskom dvore Ľudovíta XIV. Po odhalení sprisahania a Rákociho uväznení utiekol do Poľska. Od začiatku povstania používal titul generál. Počas povstania plnil vojensko-organizačné úlohy. V roku 1704 viedol mierovú delegáciu kurucov, viedol aj delegácie, ktoré rokovali s ruským cárom Petrom I.

Zúčastnil sa bitky pri Trenčíne v roku 1708, kde vykonával poradné úlohy, ale nezastával veliteľskú funkciu. V posledných rokoch povstania viedol diplomatické rokovania s Poliakmi a Rusmi. V roku 1710 emigroval do Poľska, po šiestich rokoch odcestoval do Turecka, kde bojoval na čele kuruckého vojska v okolí mesta Oršova. V roku 1720 sa pripojil k emigrantom v meste Tekirdağ, kde aj zomrel.

Úznamné osobnosti novodobých dejín

Alexander Rudnay (* 1760 - †1831)

Alexander Rudnay (4. 10. 1760 Považany – 13. 9. 1831 Ostrihom, Maďarsko) narodil sa ako tretorodený syn spomedzi štrnástich súrodencov. Vo svojom rodisku získal základné vzdelanie, absolvoval nižšie gymnaziálne triedy na piaristickom gymnáziu v Nitre. Teológiu študoval v Bratislave, Trnave a Budíne, kde získal titul doktor teológie. V r. 1783 bol v Trnave vysvätený za kňaza. Ako kňaz pôsobil v Hronskom Beňadiku, Častej a Krušciach.

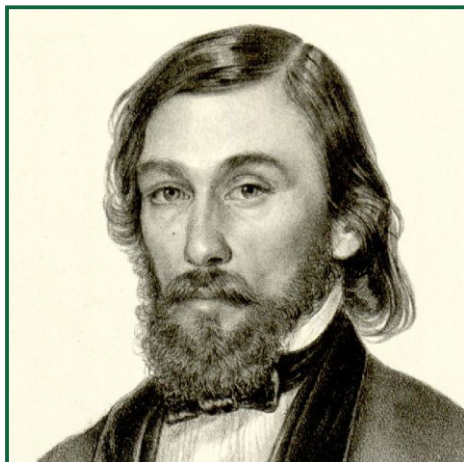
V roku 1809 bol menovaný dvorným radcom a referentom Uhorskej dvornej kancelárie vo Viedni. Z Trnavy odišiel, keď ho pápež Pius VII. menoval sedmohradským biskupom v Alba Iulii v Rumunsku.

V roku 1819 cisár František I. navrhol Alexandra Rudnaya za ostrihorského arcibiskupa a ešte v tom roku sa ním stal. V roku 1826 ho pápež Lev XII vymenoval za kardinála In Pectore, menovanie bolo zverejnené v roku 1828. Z tej doby pochádza aj jeho výrok „Slovák som, a keby som bol I na stolci Petrovom, Slovákom zostanem“.

V roku 1830 korunoval za uhorského kráľa Ferdinanda. Uvedomelo sa hlásil za Slováka, a patrila k najvýznamnejším predstaviteľom prvej fázy slovenského národného obrodzenia. Bol patrónom a aktívnym členom bernolákovského hnutia, zapojil sa do činnosti Slovenského učeného tovarišstva, úzko spolupracoval s osobnosťami obrodenského pohybu ako boli A. Bernolák, J. Palkovič, J. I. Bajza, J. Kollár a P. J. Šafárik.

Jozef Miloslav Hurban (* 1817 -†1888)

Jozef Miloslav Hurban (19. 3. 1817 Beckov – 21. 2. 1888 Hlboké) bol prvým predsedom Slovenskej národnej rady, spisovateľ, novinár, politik, organizátor kultúrneho života slovenského národného hnutia, evanjelický kňaz a vedúca osobnosť slovenského povstania (1848-1849).

Narodil sa v rodine evanjelického farára. Na výlete bratislavskej slovenskej mládeže na Devín prijal slovenské meno Miloslav. Bol vydavateľ a redaktor literárneho periodika Slovenské pohľady. Pod vplyvom Ludovíta Štúra sa začal angažovať v literatúre.

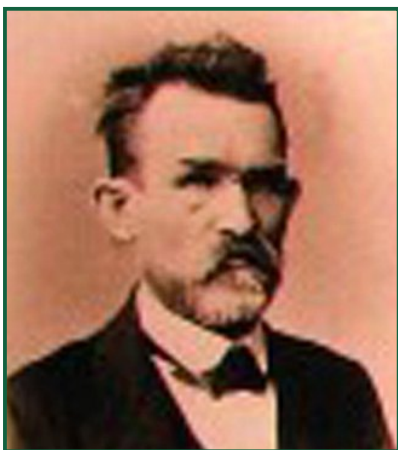
Pričinil sa o organizovanie prvých slovenských divadelných predstavení, čitateľských krúžkov, nedeľných škôl. Od roku 1843 bol farárom v Hlbokom.

Asistoval pri tvorbe spisovnej slovenčiny, ktorú presadzoval v almanachu Nitra. V júli v roku 1843 spolu so Štúrom a Hodžom na fare v Hlbokom prijali rozhodnutie uzákoniť spisovnú normu – tzv. Štúrovu slovenčinu, ako celonárodný jazyk Slovákov na základe stredoslovenského nárečia. Na štvrtom zasadnutí spolku Tatrín konanom v roku 1847 v Čachticiach za účasti 61 osôb sa dohodol pravopis slovenčiny a uzniesli sa na reč spisovnú povýšiť slovenčinu.

Samuel Štúr (* 1760 -†1831)

Samuel Štúr (1818 Uhrovec - 1861) bol mladším bratom Ludovíta Štúra, narodil sa v Uhrovci v roku 1818. Študoval na evanjelickom lýceu v Bratislave a bol aktívnym členom Spoločnosti. Na protest proti odvolanie Ludovíta Štúra z miesta zástupcu prof. Palkoviča dokončil spolu s inými študentmi štúdium na lýceu v Levoči.

V roku 1844 zložil kandidátsku skúšku z teológie. V roku 1845 bol kaplánom v Zemianskom Podhradí a po odchode Ondreja Hlaváča sa stal Samko v roku 1848 evanjelickým farárom. Poznal sa s Ostrolúckymi a zoznámil s touto rodinou aj Ludovíta, ktorý ho v Zemianskom Podhradí navštevoval. Samuel Štúr bol aj literárne aktívny a výborný kazateľ. Zomrel v roku 1861 v Zemianskom Podhradí na mozgovú porážku.

Dr. Ján Ambro (* 1760 -†1831)

Dr. Ján Ambro (27. 3. 1827 Beckov – 15. 5. 1890 Bratislava) študoval na lekárskej fakulte v Budapešti, kde získal diplom chirurga a pôrodníka. Najskôr pracoval ako praktický lekár vo viendenskej obecnej nemocnici, neskôr pracoval ako chirurg v Budapešti. Na základe členstva v maďarskej lekárskej spoločnosti bol poverený vypracovať návrh na zníženie úmrtnosti detí. Tak vznikla jeho kniha Vedúce myšlienky pri organizovaní škôl pre pôrodné asistentky na území Uhorska. Neskôr sa stal riaditeľom školy pre pôrodné asistentky v Bratislave.

Dionýz Štúr (* 1827 -† 1893)

Dionýz Štúr (2. 4. 1827 Beckov – 9. 10. 1893 Viedeň) bol významný slovenský geológ, zakladateľ modernej stratigrafie Slovenska, botanik, geograf, fytopaleontológ. Pochádzal z učiteľskej rodiny. Študoval na lýceu v Bratislave, neskôr prestúpil na modranské gymnázium.

Vynikal nadaním, pracovitostou a zanechané sa venoval prírodným vedám. Na základe skúseností získaných z východných Álp vykonal prvé systematické mapovanie častí Slovenska a položil základy geológie Západných Karpát. Postupne spracoval jednotlivé pohoria spolu spríslahlými oblasťami. Bol členom mnohých vedeckých spoločností a akadémií. Bol aj členom cisárskej akadémie vo Viedni, dopisujúci člen spolku Isis v Drážďanoch, Prírodovednej spoločnosti v Moskve, Záhrebe, Londýne, Benátkach a v ďalších krajinách.

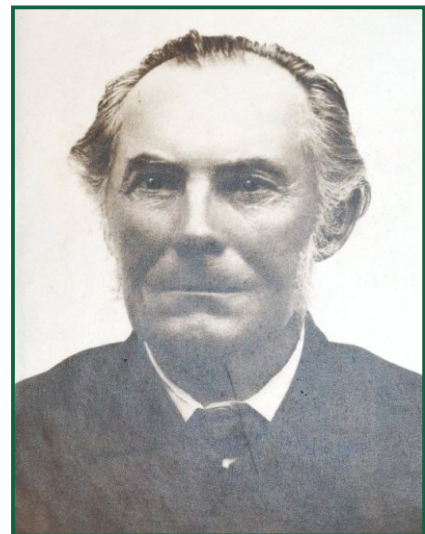
Dionýz Štúr napísal vyše 300 vedeckých spisov, úvah a rozpráv. Všetky sú veľmi významné, ale osobitné miesto v jeho tvorbe zaujíma 49 z nášho územia. Hoci sú písané v nemeckom jazyku, vždy píše o Slovensku ako o svojej vlasti. Na jeho počesť udeľuje Slovenská akadémia vied Medailu Dionýza Štúra za prírodovedné práce.

Jozef Ľudovít Holuby (* 1836 -† 1923)

Jozef Ľudovít Holuby (25. 3. 1836 Lubina – 15. 6. 1923 Pezinok) bol botanik, vedec, polyhistor, národopisec, evanjelický kňaz, historik, archeológ, spisovateľ, národný buditeľ. Narodil sa v rodine evanjelického kňaza. Počas štúdia na strednej škole pod vplyvom L. Csédara sa začal zaujímať o botaniku.

V Zemianskom Podhradí sa zaoberal systematickým výskumom botaniky, ale aj viacerými vlastivednými disciplínami. Odborné práce týkajúce sa botaniky publikoval v ročenkách Bratislavského a Trenčianskeho prírodovedného spolku, v Letopise Matice slovenskej a v inojazyčných časopisoch.

Jeho bádateľské záujmy, sústredené na Bošackú dolinu, sa začiatkom 80. rokov rozširovali aj na iné oblasti ako je história, národopis, archeológia a folkloristika tejto oblasti. Všimol si charakteristické znaky ľudového života. Stal sa zberateľom ľudových rozprávok a povestí, prísloví a porekadiel.

Ľudovít Vladimír Rizner (* 1849 - † 1913)

Ľudovít Vladimír Rizner (10. 3. 1849 Zemianske Podhradie – 7. 10. 1913 Zemianske Podhradie) bol slovenský spisovateľ, pedagóg, etnograf, historik a tiež jazykovedec. Pochádzal zo Zemianskeho Podhradia, kde vychodil ľudovú školu u svojho otca. Ďalej študoval na evanjelickom lýceu v Bratislave, pokračoval na gymnáziu v Modre a neskôr v Revúcej.

Ľudovít Rizner sa počas svojho života venoval viacerým aktivitám. Zakladal knižnice, hospodárske spolky, staral sa o hospodárske a vedomostné pozdvihnutie nielen školákov ale aj ich rodičov. Viedol a redigoval hospodársky časopis *Obzor*, ľudovýchovnú edíciu *Knižnica slovenského ľudu*.

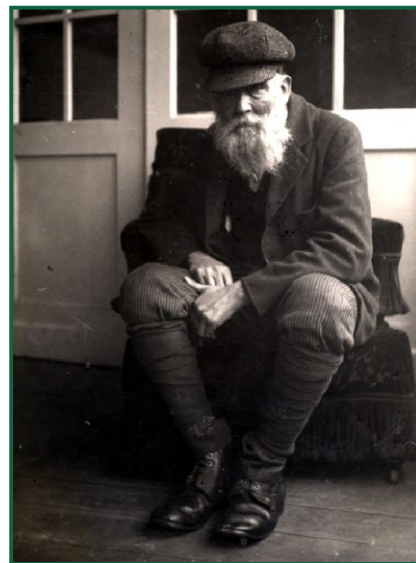
Jeho najdôležitejším dielom je *Bibliografia písomníctva slovenského*. Tvoril aj literárne a vydal zbierku veršov *Od srdca k srdcu*. Medzi ďalšie významnejšie diela možno zahrnúť *Dialektický sborník Bošáckej doliny* a *Materiál k topografickému slovníku*.

Ladislav Medňanský (* 1852 - † 1919)

Ladislav Medňanský (23. 4. 1852 Beckov – 17. 4. 1919 Viedeň) bol slovensko-maďarský maliar, stúpenec barbizonskej školy a impresionizmu. V rokoch 1854 – 1860 v Strážkach mal súkromného učiteľa, viedenského známeho maliara a grafika, Thomasa Endera.

Študoval na súkromnej škole evanjelického farára A. Justha a učiteľa D. Webera v Kežmarku, kde zložil aj skúšky. Po štúdiu v Paríži zostal pôsobiť vo francúzskej metropole, medzitým a aj potom žil v Strážkach, Beckove, Budapešti a vo Viedni.

V roku 1877 vystavoval svoje diela v Parížskom Salóne, kde získal prvý medzinárodný úspech. Väčšinu svojich diel vytvoril na potulkách po Považí a počas svojho pobytu v Kežmarku, kde mal vlastný ateliér. Vo svojich dielach ospevuje slovenskú zem a jej národ. Zapojil sa aj do národného obrodenia a svoje pocity a podnety vyjadril vo svojich dielach.

Štefan Jurech (* 1898 -† 1945)

Štefan Jurech (1. 1. 1898 Bošáca – 3. 3. 1945 Flossenbürg, Nemecko) bol generál II. stupňa, veliteľ Rýchlej divízie na východnom fronte a vojenský diplomat. Študoval na katolíckom gymnáziu v Nitre, neskôr študoval na Kráľovskom katolíckom gymnáziu v Trenčíne.

V roku 1916 vstúpil do c. a k. rakúsko – uhorskej armády ako príslušník slávneho 71. trenčianskeho pluku, ktorý bol známy aj pod menom droťársky. Počas 1. svetovej vojny bojoval na frontoch v Rumunsku, Taliansku a Francúzsku.

Stal sa armádnym pridelencom v Budapešti a po skončení tejto misie, nastúpil ako veliteľ vzdušnej obrany v Trenčíne. V roku 1942 bol vymenovaný za veliteľa na východnom fronte. Po roku ho začala podozrievať nemecká polícia pre jeho kontakty so sovietskymi veliteľmi.

Štefan Jurech nadväzoval kontakty s armádnym hnutím spoločne s Golianom a Freječnikom. Bol navrhovaný za veliteľa v Slovenskom národnom povstaní. Tento návrh však nebol vedením povstania prijatý, dokonca ani potvrdený. Po vypuknutí SNP bol zajatý nemeckými silami a odvedený na výsluchy najprv do Viedne, neskôr do Brna a nakoniec do likvidačného tábora Flossenbürg, kde bol odsúdený k smrti a popravený vo februári 1945.

8. Riešené projekty MAS BCT

Počas svojej existencie MAS BCT riešila 4 významnejšie projekty. Podrobnosti, ciele, výstupy a výsledky k nim sú na www.masbct.sk.

Prvý projekt mal názov **„Poskytnutie grantovej podpory miestnej akčnej skupine pre prístup programu LEADER“**. Realizoval sa v termíne IX/2008 – IV/2009. Poskytnutá grantová podpora bola smerovaná pre miestnej akčnej skupiny pre prístup programu LEADER a prípravu na nové obdobie. Predmetom podpory bolo spracovanie Integrovannej stratégie rozvoja územia pre MAS BCT. Projekt sa realizoval z podpory Trenčianskeho samosprávneho kraja.

Druhý projekt mal názov **„Spoločné produkty aktívneho cestovného ruchu v MAS BCT a českej prihraničnej oblasti“**. Realizoval sa v období IX/2011 – II/2012. V rámci projektu sa zrealizovali 2 podujatia, výstupy na rozhľadne - Alžbetinu v Parku miniatúr v Podolí a Rozhľadňu na Veľkom Lopeníku v Českej republike. Ďalej boli vydané 4 druhy tlačených propagačných materiálov – cykloturistika, pešia turistika, kultúrne dedičstvo, prírodné dedičstvo. Každý materiál bol vydaný v náklade 10 000 kusov.

Projekt bol vyúčtovaný a peniaze boli MAS preplatené v máji 2013. K výsledkom projektu bola vydaná tlačová správa. Projekt bol podporený v rámci Operačného programu cezhraničnej spolupráce SR-ČR 2007-2013, z Fondu mikroprojektov, spolufinancovaného Európskou úniou.

Tretí projekt mal názov **„65 tipov na výlety v pohraničnom území MAS SR-ČR“**. Realizoval sa v období VII/2014 – IX/2014. V rámci projektu sa uskutočnili propagačné aktivity vo forme vydaného elektronického sprievodcu zameraného na územie MAS BCT a príľahlej českej pohraničnej oblasti, predmetom projektu bolo získanie textových dát a fotografií, grafické spracovanie 65 tipov na výlety do PDF formátu pre sprievodcu ako celok, ako aj 65 súborov PDF-stránky každého výletu samostatne. Elektronického sprievodcu ako celok, ako aj jednotlivé výlety si možno stiahnuť na www.masbct.sk. K výsledkom projektu bola vydaná tlačová správa. Projekt bol podporený v rámci Operačného programu cezhraničnej spolupráce SR-ČR 2007-2013, z Fondu mikroprojektov, spolufinancovaného Európskou úniou.

Riešené projekty MAS BCT

Štvrtý projekt mal názov „**Finančná podpora TSK zameraná na realizáciu aktivít podporujúcich rozvoj vidieka Trenčianskeho kraja prostredníctvom aktivácie územia pre prípravu stratégie CLLD na obdobie 2014-2020**“. Realizoval sa v termíne X/2014 – XII/2014. V rámci projektu sa zrealizovala tvorba a naplnenie www-stránky masbct.sk, tento elektronický sprievodca a séria stretnutí v MAS BCT za účelom prípravy na nové programovacie obdobie 2014-2020 v rámci prístupu Leader/CLLD. Projekt podporil Trenčiansky samosprávny kraj. K výsledkom projektu bola vydaná tlačová správa.

Elektronický sprievodca – Spravodaj MAS Beckov – Čachtice – Tematín sa predstavuje bol spracovaný a vydaný vďaka podpore Trenčianskeho samosprávneho kraja v decembri 2014. Pre MAS BCT spracovalo Matúšovo kráľovstvo spol. s r.o.

**Autori textov: RNDr. Juraj Hlatký, Mária Zuzaniaková
Autori fotografií: RNDr. Juraj Hlatký, Ján Zuzaniak, Michal Hlatký, OZ Tematín
Grafická úprava: Ľuboš Krajčík**